

[Statsministeren.]

ved første Behandling blev ført en ret indgaaende Forhandling, hvorunder jeg ogsaa for mit Vedkommende udtalte mig ret udførligt. Jeg kan i denne som i forrige Samling sige, at jeg mener, der i dette Forslag er rørt ved Problemer, som har en meget stor samfundsmæssig Betydning, og at det er rimeligt, ja, næsten nødvendigt, at Rigsdagen tager disse Spørgsmaal op til Behandling og ser at komme til en Løsning af dem.

I øvrigt skal jeg henvise til de Udtalelser, som jeg fremsatte om denne Sag i forrige Samling, og som findes i Rigsdagstidende Sp. 6122—6128. Jeg skal som sagt kun henvise hertil og anbefaler Forslaget til videre Behandling.

Maaske maa jeg dog lige tilføje en Ting; det er, at dette Forslag omhandler to Forhold, Voldgift i visse Arbejdsstridigheder og Nedsættelse af en Kommission. Jeg vilde egentlig mene, at det sidste Spørgsmaal rettelig henhørte under Arbejds- og Socialministeriet, hvorunder disse Organisationer særlig sorterer, og hvor der ogsaa paa Forhaand findes visse Materialer Sagen vedrørende og tillige visse Forbindelser med de Organisationer, det drejer sig om, saa det er efter mit Skøn rimeligt, at Sagen, hvis der bliver Tale om Nedsættelse af en saadan Kommission, da kommer til at sortere under Arbejds- og Socialministeriet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til videre Behandling i det høje Folketing.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg takker den højtærede Statsminister, fordi han atter ved denne nye Behandling af Forslaget har givet Udtryk for, at han og Regeringen erkender, at de Problemer, det her drejer sig om, er saa vigtige, at det er rigtigt, de gøres til Genstand for meget nøje Overvejelser, Undersøgelser og Drøftelser i den kommende Tid.

Jeg skal ikke føje mange Ord hertil, blot atter understrege, at dette Forslag jo omfatter to Problemer: Det omfatter for det første Problemet om de store Konfliktsituationer, de store Arbejdskampe, hvor store Samfundsinteresser staa paa Spil.

I de sidste 16 Aar har ingen saadan stor Arbejdskonflikt faaet Lov til at løbe ud. Hvor de store Interesser er kommet til at staa paa Spil, har Statsmagten hver Gang i disse 16 Aar grebet ind. Det, som det foreliggende Forslag tilsigter paa dette Omraade, er at føre dette Problem ind under ordnede Forhold, saa at man ikke hver Gang, naar den akutte Situation er inde,

staaar uforberedt over for Maaden, hvorpaa Konflikten skal løses.

Det andet Problem, som Lovforslaget omfatter, er Spørgsmaalet om en Nyorientering af hele Forholdet imellem Arbejdere, Funktionærer og Arbejdsgivere, en Nyorientering, der skulde søge at fjerne selve Aarsagerne til de store Interessekonflikter, søge at skabe fælles Interesser mellem Arbejdere, Funktionærer og Arbejdsgivere om den størst mulige Produktion og om en retmæssig Fordeling af Arbejdets Udbytte. Det er indlysende, at i samme Grad det sidste lykkes, i samme Grad det lykkes at naa til en saadan Nyorientering, hvor fælles Interesser opstaaer, hvor der før var Kamp, gøres Spørgsmaalet om en Statsafgørelse af Konflikterne overflødig. Derfor er det ogsaa indlysende, at det sidstnævnte Spørgsmaal er selve Kærneproblemet. Men det betyder jo ikke, at man derfor kan se bort fra det første Problem, fordi man vel vanskeligt kan tænke sig at naa hen til en Situation, hvor der overhovedet slet ingen saadanne store Konflikter opstaaer. Selv om man naar meget vidt i Retning af en Nyorientering af Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, vil det derfor alligevel være nødvendigt og rigtigt at søge at finde en Form for Statens Afgørelse, hvor de fælles Samfundsinteresser skal værnes.

Jeg havde det bestemte Indtryk under Behandlingen i Sommer saavel af Ordførernes som af Statsministerens Udtalelser, at man fra alle Sider erkender, at begge de her nævnte Problemer fortjener en dybtgaaende Undersøgelse, og jeg takker for denne fra alle Sider samfaldende Forstaaelse deraf, og jeg gentager mit Ønske og Haab om, at det under den Forhandling, som forhaabentlig nu kommer i et Udvalg, vil være muligt at samles her i Rigsdagen om Løsningen af disse Problemer paa samme Maade, som det dog er lykkedes paa mange andre Omraader at skabe Samling i disse Aar.

Bundvad: Det foreliggende Lovforslag blev den 14. Juni ret indgaaende behandlet her i Tinget. Ved den Lejlighed gav de forskellige Partiers Ordførere Udtryk for deres Stilling til Problemet tvungen Voldgift i Arbejdsstridigheder. Jeg skal derfor tillade mig, hvad det principielle angaar, at henvise til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, sagde ved den Lejlighed.

Sammenfattende kan det siges, at mit Parti finder, at Forudsætningerne for tvungen Voldgift ikke er til Stede. Vi erkender